

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Русе, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Милена Пейчева
Росица Радославова

при участието на секретаря Тодорка Недева
като разгледа докладваното от Милена Пейчева Въззивно наказателно дело от частен характер № 20234500600768 по описа за 2023 година

Производството е ~~поп~~ **НПК.XX**

С присъда № 87/27.06.2023г. на Русенския районен съд, постановена по НЧХД № 1/23 на РРС, подсъдимият Я. Я. Б. е признат за невинен в това, че през месец юли 2021г. в гр.Русе, противозаконно да е унищожил чужди движими вещи – 2 бр. камери за видеонаблюдение „Hikvision DS-2CE56DIT-IRM“, на стойност 105 лева, собственост на А. Я. Г., като случаят е маловажен, поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл.216, ал.4, вр. с ал.1 от НК.

Присъдата е обжалвана от частната тъжителка А. Я. Г., чрез повереникът ѝ адв.П. П. от РАК, с доводи за неправилност, постановявяне на присъдата в нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на оправдателната присъда и постановявяне на осъдителна така, с която на подсъдимият да бъде признат за виновен, като му бъде наложено съответно наказание във връзка с чл.78а от НК.

Тъжителката и повереникът и не се явяват пред въззивната инстанция и не излагат подробни съображения в подкрепа на жалбата.

Подсъдимият не се явява пред въззивната инстанция. Упълномощеният му защитник адв. Г. П. от РАК счита въззивната жалба за неоснователна, а обжалваната присъда за законосъобразна и правилна, по подробно изложените в съдебно заседание съображения, като иска да бъде потвърдена.

Като прецени доказателствата по делото, доводите на страните и извърши служебна проверка на правилността на присъдата, Окръжният съд намира следното:

Въззивната жалба е неоснователна.

От **фактическа страна** е прието за установено следното:

Подсъдимият Я. Я. Б. е роден на 03.10.1979 г. в гр. Русе, български гражданин, неженен, работи, неосъждан.

Тъжителката и подсъдимия са брат и сестра. Заедно с другия им брат – И. Б. притежавали съседни къщи. Тъй като тъжителката пребивавала предимно в Германия монтирала четири видеокамери за наблюдение. В обсега на две от тях попадали и имотите на двамата брата.

През месец февруари 2021 г. тези видеокамери били напръскани със спрей. Няколко месеца по-късно тъжителката установила, че камерите не работят и са счупени от непълнолетно лице. По този повод съобщила на адвокатката си – свид. Д.Ж., че майка му ще се яви в кантората ѝ, за да ги заплати. Впоследствие подсъдимият позвънил по телефона на свид. Ж. и заявил да оставят намира това лице, тъй като той бил счупил видеокамерите.

По случая било образувано досъдебно производство, в хода на което бил извършен оглед в имота на тъжителката, на който като поемни лица присъствали свидетелите Б.Д.И. и И.Д.И.. Впоследствие разследването приключило с Постановление от 29.09.2022г., с което досъдебното производство било спряно, тъй като престъплението се преследвало по тъжба на пострадалото лице. Въз основа на това постановление тъжителката сезирала съда и така било образувано настоящото наказателно производство.

Заключението на назначената СЦИЕ сочи, че стойността на инкриминираните видеокамери са 109,80 лева.

Тази фактическа обстановка съответства на писмените и гласни **доказателства** събрани по делото, а именно: обясненията на подсъдимия; показанията на свидетелите А.А.Т., Б.Д.И., Д.Ж. Ж., И.Д.И. и Н.В.С.;

материалите по преписка № 1630/2021 г., по описа на РсРП, СЦИЕ, справки и записи от оптичен носител, свидетелство за съдимост и други.

При тази правилно установена фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил анализ на събраните доказателства и е достигнал до правилния извод, че подсъдимият не е осъществил престъплението от обективна и субективна страна, поради което правно е признат за невинен.

Внесената срещу подсъдимия тъжба очертава рамките на обвинението и съдът няма право да излиза извън тях. Времето, мястото и начинът на извършване на престъплението са основните факти от предмета на делото, подлежащи на доказване от тъжителя, а в случая това не е сторено. По делото не е безспорно и категорично доказано, че камерите са унищожени, а не повредени по друга причина; не е установено, че те са унищожени именно на датата посочена в тъжбата; не е доказано по безспорен начин и автор на деянието да е именно подсъдимия.

Законосъобразно и правилно са анализирани и оценени показанията на разпитаните свидетели.

От показанията на свид.Д.Ж. се установява, че като адвокат на тъжителката, на два пъти посетила имота. Първият път бил когато подсъдимият напръскал видеокамера със спрей, а вторият път по повод на воденото дело за делба, когато установила, че две камери липсват и на тяхно място висят кабели. От тъжителката разбрала, че непълнолетно лице било счупило камерите, поради което майка му щяла да се яви в кантората ѝ, за да възстанови щетите. Тогава подсъдимият се обадил и заявил, че камерите не били счупени от това лице.

От показанията на свид.Б.Д.И. се установява, че първоначално видеокamerите били напръскани със спрей с черна боя от подсъдимия. Свидетеля сочи, че при второто му посещение напръсканите видеокамери липсвали, а подсъдимият обяснил, че били демонтирани от фирма. Според свидетеля не е имало следи от взломяване на видеокамерите.

От показанията на свид.И.Д.И. е видно, че е участвал като поемно лице на извършен оглед в имота на тъжителката, при която констатирал, че имало една видеокамера боядисана с черна боя и една, която била „откъртена“ и липсвала. Показанията на този свидетел не кореспондират с останалите

събрани доказателства и по отношение на присъствието на боядисаната видеокамера показанията на този свидетел са погрешни, което се дължи на липсата на спомен предвид изминалия дълъг период от време.

Свид.Н.В.С. сочи, че подсъдимият напръскал една видеокамера.

От показанията на свид.А.А.Т. се установява, че подсъдимият напръскал със спрей една от видеокамерите. Твърди, че впоследствие от подсъдимия разбрала, че видеокамерата насочена към дома им била демонтирана от служители на фирма.

Подсъдимият отрича да е извършил посоченото престъпление. Признава, че е напръскал със спрей видеокамерата насочена към неговия двор. По отношение на другата видеокамера излага предположение, че е напръскана от член на семейството на брат му. Твърди, че впоследствие някакви майстори дошли и демонтирали видеокамерите.

От приложената по делото справка от „Ер Ер Джи Софт“ ЕООД се установява, че първоначално на 31.08.2016г. в имота на тъжителката са инсталирани две видеокамери, на 16.08.2017г. е добавена трета камера, а на 09.08.2018 г. – четвърта видеокамера. Същите са собственост на тъжителката. Записи от тях не се съхраняват във фирмата, а само на адреса на тъжителката. На 25.02.2021 г. поради подаден сигнал от тъжителката за напръскана със спрей камера № 4, имотът бил посетен, но им бил отказан достъп.

На 02.06.2021 г. била подадена втора заявка за посещение от тъжителката, поради неработещи камери с номера 1 и 4, но такова не било извършено, поради неосигуряване на безопасен достъп до имота. Уточнява се, че след посещението от 25.02.2021 г. други действия не са извършвани от тях.

На 02.07.2021 г. договорните отношения с тъжителката били прекратени от страна на фирмата.

От приложените протоколи към справката е видно, че в имота на тъжителката са монтирани видеокамери с № DS-2CE56DIT-IRM – 3 бр. и № DS[1]2CE56DOT-IRMF- 1 бр.

От записите на оптичния носител се установяват две снимки на подсъдимия, за които сам сочи, че най-вероятно са направени докогато пръскал видеокамерата със спрей. Третият файл съдържа запис на мъж, различен от подсъдимия, който се е подпрял на стена, сочейки напред с ръка, след което записа приключва. От наименованието на този запис може да се

направи извод, че е изготвен на 31.05.2021 г.

От справката за задграничните пътувания на подсъдимия се установява, че към инкриминираната дата се е намирал в страната ни, а от тази за съдимост, че е реабилитиран.

От заключението на приетата СЦИЕ е установено, че стойността на инкриминираните видеокамери е 109,80 лева.

С оглед изложеното от събраните по делото доказателства не се доказва категорично, че има осъществено унищожаване на процесните видеокамери. Установено е, че на 02.06.2021г. тържителят е подал сигнал за неработещи две видеокамери, но каква е била причината за това не е ясно, тъй като имота не бил посетен от обслужваща фирма. Показанията на разпитаните по делото свидетели, участвали като поемни лица при извършване на огледа в имота на тържителя са противоречиви, тъй като единият сочи, че не е имало следи от взломяване, а другият, че едната видеокамера била „откъртена“. Подсъдимият твърди, че видеокамерите били демонтирани от служители на някаква фирма. В показанията си свид.Ж. сочи, че е разбрала от тържителя за счупване на видеокамерите, но същата не е възприела този факт.

Така по делото не се доказва по несъмнен начин, както изисква разпоредбата на чл.303, ал.2 от НПК, дали видеокамерите са демонтирани или премахнати чрез нарушаване на структурата им, което да ги прави негодни за използване по първоначалното им предназначение. Налице е само едно предположение в тази насока, но според чл.303, ал.1 от НПК присъдата не може да почива на предположения.

Дори да се приеме, че изброените от тържителя видеокамери са унищожени, то няма доказателства престъплението да е извършено именно през месец юли 2021 г., както тя сочи. В тази връзка са налице доказателства за възникнал проблем с камерите на 02.06.2021 г., но в какво точно се изразявал и каква била причината за възникването му не е установено, поради липса на посещение от служители на обслужващата фирма.

Не са налице доказателства, че подсъдимия е автор на соченото от тържителя престъпление. В подкрепа на обвинението са единствено показанията на свидетеля Ж., от които може да се направи извод, че подсъдимият ѝ заявил, че е счупил видеокамерите и поискал да не се отправят претенции към други лица. Изложеното не е достатъчно, за да се

приеме по категоричен начин, че подсъдимия е автор на вмененото му престъпление.

Това е така, тъй като осъдителната присъда не може да почива само на самопризнанията на подсъдимия. Няма очевидци на действията на подсъдимия, свързани с унищожаване на камерите, нито св. Ж. е имала лични и непосредствени възприятия от такова негово поведение. С оглед на това няма никакви доказателства, които да подкрепят това самопризнание и да сочат, че подсъдимия е унищожил инкриминираните вещи. Напротив налице са данни за осъществяване на деянието от друго непълнолетно лице, чийто родител дори поел ангажимент да възстанови щетите.

При тези обстоятелства основателно може да се допусне, че с направеното извънсъдебно признание, подсъдимия е поел чужда вина по някаква неустановена причина. От записите на приложения по делото оптичен носител, също не се установява подсъдимия да е извършил вмененото му престъпление.

При горепосочената фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил задълбочен анализ на събраните доказателства, правилно е приложил закона и е достигнал до извода, че подсъдимият не е осъществил престъплението от обективна и субективна страна, поради което законосъобразно е признат за невинен и оправдан по обвинението за престъпление по чл.216, ал.4, вр. с ал.1 от НК.

С оглед изложеното доводите във въззивната жалба са неоснователни. При извършената служебна проверка на присъдата, съдът не установи допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на атакуваната присъда и ново разглеждане на делото. Обжалваната присъда се явява законосъобразна и правилна и следва да бъде потвърдена.

Пред въззивната инстанция не са претендирани разноси, поради което съдът не присъжда такива.

На основание чл.346 от НПК настоящето решение не подлежи на обжалване.

Мотивиран така и на осн.чл.338 от НПК,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 87/27.06.2023г.на Русенския районен съд, постановена по НЧХД № 1/23 по описа на РРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____